

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/311/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215207272
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Henteková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4215207272.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobcu: AB 1 B.V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077 Holandské Kráľovstvo, R.č.560 07 043, v konaní zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47234679, proti žalovanej : K. H., N.. XX.X.XXXX, C. A. W. XXX, Y. N. Y., o zaplatenie 1.205,85 Eur istiny s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Júliou Hentekovou, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 228,40 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% od 4.2.2015 do zaplatenia, všetko v splátkach po 20,- Eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod stratou výhody splátok vždy k poslednému dňu bežného mesiaca.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietal.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobu došlou súdu 28.4.2015 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie 1.205,85 Eur, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 20,98 Eur, úroku z omeškania vo výške 8,05% zo sumy 1.205,85 Eur od 22.4.2015 do zaplatenia a trov konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku 72,- Eur a z trov právneho zastúpenia 167,52 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Home Credit Slovakia a.s. uzatvoril so žalovanou ako dlžníčkou dňa 11.11.2011 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. (ďalej len ÚZP). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.500,-Eur, ktorý úver sa žalovaná zaviazala vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 36,82 Eur v zmysle ÚZP. Túto svoju povinnosť si žalovaná riadne neplnila, dostala sa do omeškania s jednotlivými pláťbami a preto v zmysle Hlavy ÚZP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bola vyzvaná listom veriteľa zo dňa 16.1.2015 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z z istiny vo výške 46,-Eur, úroku vo výške 56,53 Eur, zosplatennej istiny vo výške 1.052,56 Eur, poistného (poistenie Bill Protection) vo výške 9,76 Eur, z upomienky 24,-Eur a zmluvnej pokuty 17,-Eur.

Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. konal v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil písomne.

Žalovaná ako účastníčka uviedla, že je pravdou, že si brala úver od spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. vo výške 1.500,-Eur, ktorú riadne nevedela splácať. Mala záujem dohodnúť sa so žalobcom na uhradení tejto dlžoby v splátkach, s čím žalobca nesúhlasil. Žiadala, aby pohľadávku žalobcu mohla vyrovnáť v splátkach vo výške 10-15,-Eur mesačne vzhľadom na to, že jej mesačný zárobok činí 400,-Eur, z ktorého spláca úver spoločnosti Profi Credit v mesačnej výške 80,32 Eur a Poštovej banke vo výške 130,-Eur.

Súd vykonal vo veci dokazovanie okrem výsluchu žalovanej aj výpisu žalobcu z obchodného registra, Úverovou zmluvou uzavretej dňa 11.11.2011 medzi Home Credit Slovakia a.s. a žalovanou, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., - hotovostný úver, oznámením veriteľa o postúpení pohľadávky zo dňa 1.4.2015, informáciami o poistení, propagačným materiálom veriteľa, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 16.1.2015 spolu s dôkazom o podaní výzvy na poštovú prepravu, výpisom čerpania, splátok a úhrad a zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 126.1.2015 uzavretej medzi postupcom Home Credit Slovakia a žalobcom. Vykonaným dokazovaním ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci :

Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 11.11.2011 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 1.500,-Eur. V zmluve sa žalovaná zaviazala úver splatiť v 84 mesačných splátkach po 36,82 Eur. Úroková sadzba bola dohodnutá 18,64%, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) od 22,8% do 23,6%, priemerná hodnota RPMN 26,15%, poplatok za vedenie účtu 1,99 Eur. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 2.875,32 Eur. Deň splatnosti prvej splátky v zmluve uvedená nie je, lehota splatnosti je 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15.dňa v poslednom mesiaci. Úverová zmluva, ako to vyplýva z bodu 49. Zmluvy, bola poistená balíčkom Prémium pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie je 2,59 Eur mesačne, (7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia). Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti (ÚP). Zo znenia úverovej zmluvy vyplýva, že klient podpisom zmluvy vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy, prevzal ÚP s kódom ISH 211, je s nimi oboznámený, sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť s nimi viazaný. Ďalej súhlasí, aby bol so spoločnosťou ako poistníkom prihlásený k poisteniu výdavkov a poisteniu zneužitia karty a podľa zmluvy o, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy RÚ č. 19100826/2009 uzavretej medzi spoločnosťou ako poistníkom a Českou pojišťovňou Zdraví a.s. Praha ako poistiteľom vrátane poistných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy. Podľa výpisu čerpaní, splátok a úhrad predloženého žalobcom žalovaná dňa 25.11.2011 čerpala finančné prostriedky v sume 1.500,-Eur a zaplatila na úvere úhrnom 1.271,60 Eur. Počnúc splátkou č. 35 splatnej dňa 15.10.2014 úver vôbec nesplácala. Pre uvedené veriteľ podľa zmluvných podmienok listom zo dňa 16.1.2011 v súlade s Hlavou 7 § 3 písm. a) ÚZP vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a zároveň vyzval žalovanú, aby dlžnú čiastku vo výške 1.242,67 Eur zaplatila najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy. Výzva bola podaná na poštovú prepravu dňa 19.1.2015. Tvrdenie žalobcu, že žalovaná tejto výzve nevyhovela ani čiastočnou úhradou, vykonaným dokazovaním vyvrátené nebolo. Túto pohľadávku žalobca nadobudol od spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.1.2015. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom postupcu zo dňa 1.4.2015.

Podľa § 52 ods.1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.7.2011 (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1-4 Občianskeho zákonníka (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, (b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) k) citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezročný a bez poplatkov, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (doplneného Zákonom č. 102/2014 s účinnosťou od 1.5.2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“

Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom ich charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu týchto zmlúv alebo ich zmeny. Súčasťou formulárovej Úverovej zmluvy účastníkov sú ÚZP, ktoré však žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko neboli dohodnuté individuálne, ale boli vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi veriteľom (t.j. právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej činnosti okrem iného poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov) a spotrebiteľom (t.j. fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania). Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany na odstránenie nerovnováhy v zmluvnom vzťahu, kde oproti spotrebiteľovi vystupuje profesionálny dodávateľ, ktorý má väčšiu vyjednávaciu silu, vzhľadom na skúsenosti, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb. Zásadný význam pre úpravu spotrebiteľských zmlúv v práve ES má Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Zákon o spotrebiteľskom úvere práve v súlade s jeho účelom upravuje

osobitné náležitosti úverovej zmluvy alebo zmluvy o pôžičke, ktoré sú zamerané na dostatočnú určitosť a zrozumiteľnosť zmluvných dojednaní pre spotrebiteľa.

V danom prípade bol uzatvorený spotrebiteľský úver v zmysle Zákona č. 129/2010 Z.z. a preto sa na zmluvu účastníkov o spotrebiteľskom úvere vzťahujú ustanovenia tohto zákona, pokiaľ ide o obsahové náležitosti zmluvy, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 9 tohto zákona. Podľa § 9 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľská zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, podľa písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Logickým výkladom tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ tieto nemajú byť splatené jednorazovo. Z uzatvorenej zmluvy síce vyplýva výška jednotlivých splátok (38,85Eur), avšak v § 1 Hlavy 5 ÚZP je uvedené, že klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru a v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadne úhrada za poistenie, ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán z uzatvorenej zmluvy je nevyhnutné vedieť, koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní na istinu, osobitne na úrok a osobitne na poplatky. Žalobca jednotlivé splátky nerozšpecifikoval a ani z ostatných ustanovení, ktoré sú súčasťou Zmluvy, nevyplýva spôsob splácania úrokov a poplatkov. Posudzovaná zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou tieto podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere riadne, t.j. určito a zrozumiteľne, ako sa vyžaduje všeobecne pre každý právny úkon (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka) uvedené nemá. Absencia vyššie uvedenej obligatórnej zmluvnej náležitosti je sankcionovaný podľa §11 ods. 1. písm. a) citovaného zákona nie neplatnosťou právneho úkonu, ale výslovne stanovenou zákonnou domnienkou, podľa ktorej sa takto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov: od 22,8% do 23,6%, čo podľa názoru súdu nie je v súlade s ustanovením § 9 ods.2 písm. j) Zákona č. 129/2010 Z.z. pretože by mala byť vyjadrená iba jedným konkrétnym číslom. Zákon jednoznačne hovorí o tom, že RPMN má byť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade úverová zmluva neobsahuje presnú výšku RPMN, navyše rozmedzie 22,8%- 23,6% je v neprospech spotrebiteľa, nakoľko správna výška RPMN je 17,72%, a preto podľa § 11 ods.1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch aj z toho dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná je teda povinná vrátiť žalobcovi len poskytnutý úver. Z titulu Úverovej zmluvy veriteľ plnil sumu vo výške 1.500,-Eur, z čoho žalovaná ku dňu rozhodnutia o podanej žalobe zaplatila 1.271,60 Eur, preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 228,40 Eur (1.500,- Eur - 1.271,60 Eur = 228,40 Eur) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

Žalobca v tomto konaní si uplatňuje aj úroky z omeškania vo výške 8,05% ročne od 3.2.2015 a zmluvnú pokutu v sume 17,- Eur.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (ktorým je Vládne nariadenie č. 87/95 Z.z.) .

Podľa § 3 ods.1 Vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. (Úroková sadzba ECB od 10.9.2014 je 0,05%).

Podľa § 3 ods.1 Vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 8.5.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Ak však záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013, t.j. 8 percentuálnych bodov + základná úroková sadzba ECB. Podľa výzvy k splateniu celého dlhu zo dňa 16.1.2015 žalovaná dlžnú čiastku mala zaplatiť do 15 dní od odoslania výzvy. Nakoľko výzva bola podaná na poštovú prepravu dňa 19.1.2015, lehotá na plnenie plynula od 20.1.2015 do 3.2.2015. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 4.2.2015 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu a od tohto dňa vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne.

Zmluvná pokuta ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov je peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nesplní svoju zmluvnú povinnosť. Pre zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute zákon obligatórne predpisuje písomnú formu, ktorej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky pokuty, prípadne aspoň určenie spôsobu, akým bude stanovená. Určenie výšky pokuty zásadne je vecou vzájomnej dohody účastníkov tohto dojednania. Tak občiansky zákonník, ako aj obchodný zákonník nijako neobmedzujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Pri dojednaní jej výšky zmluvné strany by mali dbať iba o súlad dohody o zmluvnej pokute s niektorými všeobecnými požiadavkami zákona, predovšetkým s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, t.j. o súlad právneho úkonu s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2012 (3) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute uvedenú v § 2 článku Hlavy 18 ÚZP žalobcu súd považoval za neprijateľnú podmienku, nakoľko nebola so žalovanou individuálne dojednaná a žalovaná ani nemala možnosť ju ovplyvniť, prípadne zmeniť. Je obsiahnutá v ÚZP vopred pripravených žalobcom na formulári napísanom s malými, ťažko čitateľnými písmenami. Žalobca nepreukázal, ani netvrdil, že by sa v danom prípade jednalo o individuálne dohodnutú sankciu za porušenie zmluvných povinností ako je to upravené v § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Súd bol toho názoru, že táto zmluvná podmienka je neplatná pre neprijateľnosť, a preto právny nárok žalobcu v tejto časti zamietol. Neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute však vo výroku rozsudku nevyslovil, nakoľko o tomto už rozhodol napr. vo veci vedenej pod sp. zn. 10C/356/2014.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže uložiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia

Súd s prihliadnutím na výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovanej, jej osobné, majetkové a zárokové pomery, povolil predmetnú pohľadávku vyrovať v splátkach v mesačnej výške 20,- Eur pod stratou výhody splátok, čo znamená, že keď riadne a včas nebude uhradená čo len jedna splátka, stane sa zročnou celá pohľadávka. Takúto výšku splátok považoval za primeranú aj k výške dlžnej sumy, aj dobe splatenia. Bol toho názoru, že povolenie splátok neznevýhodňuje navrhovateľa vzhľadom k tomu, že ide o podnikateľský subjekt, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov a disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami na výkon svojej podnikateľskej činnosti a na druhej strane ani odporky nezvýhodňuje, pretože čím nižšia je splátka, tým viac jej narastá príslušenstvo pohľadávky a v konečnom dôsledku priznanie neprimerane nízkych splátok by bolo v jej neprospech.

Podľa § 142 ods. 1, 2 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Ustanovenie § 142 O.s.p. vyjadruje samozrejmu požiadavku v tom, že účastník konania, ktorý v konaní uspel, má nárok na náhradu trov konania. V zásade nemožno hovoriť o zodpovednosti za výsledok ale o zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých trov konania. Predpokladmi priznania náhrady trov konania je jednak plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) s výrokom, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, ale aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Pri určení náhrady trov konania podľa tohto ustanovenia O.s.p. musí súd vychádzať zo zásady účelnosti a priznať môže len náhradu tých výdavkov, ktoré boli nevyhnutne potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak čiastočný

úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby išlo o prevažujúci úspech, t.j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o peňažnom úspechu jedného z účastníkov sporu s tým, že nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť predmetu konania (súdna prax dospela k záveru, že o pomernom procesnom úspechu jednej z procesných strán možno hovoriť, ak jej pomerný úspech presiahne 10%). Žalobca mal vo veci 18,94%-ný úspech, žalovaná 81,96%-ný, teda žalobca nedosiahol ani 10%-ný pomerný úspech, preto o trovách konania súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre písomne vo 2 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods.1-3 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykoval navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.